

ber, at man er så optaget af den, at man snart får den skrevet under.

Det er så også klart, at når vi her diskuterer, hvor lang tids refleksionsperiode der skal være, så kan man jo godt lægge laveste fællesnævner til grund, hvilket jeg også forstår man gør med Europarådets konvention. Man kan selvfølgelig også vælge at lytte til EU's ekspertgruppe, som siger, at den laveste fællesnævner nok er i underkanten af det behøvede, og dermed lægge op til de 3 måneder, som forslaget gør.

Det, der er spørgsmålet her, er jo, hvor villig man er til at sikre, at vi gør en kæmpe international indsats for at bekæmpe kvindehandel og for at forebygge kvindehandel. Hvor langt er man villig til at gå, når skaden er sket, når kvinderne er handlet, og når man står og skal tage sig af urene?

Der synes vi nok, at det ville klæde et land som Danmark, om man var villig til at gå en lille smule længere end laveste fællesnævner. Det er også derfor, vi synes, at vi bør lytte til EU's ekspertgruppe og indføre det, som ligger i forslaget her, nemlig at gå op til 3 måneder.

Den fg. formand (Lissa Mathiasen):

Tak til ordføreren. Den næste ordfører er fru Anne Grete Holmsgaard.

Anne Grete Holmsgaard (SF):

Det hører faktisk til sjældenhederne, at der er så bred enighed her i Folketinget om, at noget er grusomt, som ministeren sagde; at det er umenneskeligt, som ministeren også sagde; eller at det, som ligestillingsministeren sagde for ikke så lang tid siden, da vi havde ligestillingsdebat, er moderne slaveri. Det er nogle meget stærke ord, og jeg er slet ikke i tvivl om, at alle mener det her.

Jeg synes selvfølgelig, det er positivt, at ministeren så siger, at man er villig til at flytte sig fra de 15 dage til de 30 dage, men jeg synes også, man skal se på indsatsen i forhold til de ord, man sætter på det. Altså, når man har grusomme, umenneskelige handlinger, der er en form for moderne slaveri, er man jo også nødt til at sætte ind på en måde, så man har en rimelig chance for at nedbringe antallet af kvinder, der bliver handlet. Det handler bl.a. om politiindsatsen – det handler i vid udstrækning om politiindsatsen – men det handler også om at gøre kvinderne så sikre på, at de er i trygge hænder, at de rent faktisk tør og kan åbne sig og være med til at angive bagmændene og se i øjnene,

hvilket jo er frygtindgydende for de her kvinder, at de også skal ind i en retssag.

Det er jo ikke sådan nogle kvinder som os, der sidder her, vi snakker om. Det er kvinder, der er mishandlet; det er kvinder, der er handlet, nogle gange af deres egne familier; det er kvinder, der er skamfulde. Nogle af dem er kvinder, der selv er gået ind i prostitution, men også skammer sig over det. Det er kvinder, der er mishandlet på den ene eller den anden måde.

Selvfølgelig er der rent logisk set bedre chance for, at man kan gøre dem bare en lille smule trygge på 30 dage, end man kan gøre på 15 dage. Men altså, hvis vi nu også skal være bare lidt mere realistiske: Hvis vi selv stod over for en sådan kvinde, og en hel del af os har set og mødt sådan nogle kvinder, så ved vi godt, at 30 dage ikke holder. Det er simpelt hen en ret massiv indsats, der skal til for at holde fast på dem.

Jeg er ikke spor forbavset over, at der kun har været én sag, hvor man har bedt om en forlængelse, for man skal ikke have meget indlevelses-evne for at sætte sig ind i, hvad man selv ville gøre i den situation. Man ville smutte hurtigst muligt for at slippe ud af det netværk af dem, der har haft kontrollen med en. Det er simpelt hen med at komme væk i en fart, så det er ikke særlig overraskende, at det er gået på den måde.

Kl. 18.20

Så jeg mener, at det altså er noget mere, der skal til. Det er selvfølgelig et fremskridt at overholde Europarådets konventioner – det tager jeg sådan set som indlysende at vi skal gøre som et demokratisk land – men det går bare ikke at bruge det som målstregen. Der vil jeg sige, at jeg synes, det er kedeligt, at der ikke som grundlag for det her ligger en egentlig undersøgelse bag: en sammenligning af, hvad der har givet de bedste resultater i andre lande.

Jeg synes selvfølgelig også, det er kedeligt, at det ser ud til – men det kan selvfølgelig være, at det er ligestillingsministerens ansvar, det ved jeg ikke – at der ikke er fulgt op på den anbefaling, der er kommet fra Nordisk Råd, om, at man gennemfører en undersøgelse, som netop handler om, hvad en længere opholdsperiode vil kunne betyde for de faktiske resultater, man kan få i efterforskningen.

Nu ved jeg ikke, om det er integrationsministeren eller ligestillingsministeren, der skal svare på det, men jeg vil i hvert fald gerne have et svar på: Vil man sætte den undersøgelse i gang, eller vil man ikke sætte den i gang? Det synes jeg er ret vigtigt, og jeg håber selvfølgelig på, at man